

Spm. nr. S 1927

Til statsministeren af:

Per Clausen (EL):

»Hvordan vil statsministeren prioritere livstruende sygdomme højt inden for et system, hvor alle patienter får mulighed for at få pengene med sig til behandling på et privat hospital eller i udlandet, hvis de ikke kan sikres behandling inden for en måned?«

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.**Spørgetiden****Spm. nr. S 1895**

1) Til statsministeren af:

Villy Søvnald (SF):

»Vil statsministeren, idet statsministeren i sin modtagelse af Baker-Hamilton-rapporten bl.a. sagde til Politiken: »Det er en spændende rapport, som lægger sig meget tæt op ad [regeringens] egne tanker. For eksempel lægger rapporten op til en gradvis tilbagetrækning af udenlandske styrker. Det er også det, som regeringen har talt for«, forklare, hvordan dette stemmer overens med Bushs udspil om mere end 20.000 flere soldater til Irak og den danske regerings tilslutning til dette?«

Villy Søvnald (SF):

Det drejer sig om Irak, og det drejer sig om Baker-Hamilton-rapporten, som jo var imødeset med spænding, fordi den lagde op til en helt ny kurs i den amerikanske krig i Irak. Statsministeren sagde ved rapportens fremkomst – jeg citerer:

Det er en spændende rapport, som lægger sig meget tæt op ad regeringens egne tanker. Citat slut.

Nu har jeg altid lagt vægt på statsministerens form for humor, også den der helt sarkastiske humor, hvor man siger, at det, som er en anbefaling af at gøre det stik modsatte af, hvad der er sket indtil nu, helt er i forlængelse af regeringens tanker. Det, rapporten har som hovedkon-

klusioner, er jo tilbagetrækning af amerikanske styrker, det er forhandling med nabolandene for at søge en politisk forhandlingsløsning, og så er det en samlet løsning for Mellemøsten.

Det, Bush så bagefter går ud og gør, er at sige: Der skal 21.500 soldater mere til Irak. De to ting peger jo decideret i hver sin retning. Derfor er jeg spændt på statsministerens svar. Jeg er klar over, at han kan blive anbragt i en svær samvittighedskonflikt, for det er umuligt at kunne begynde samtidig.

Kl. 13.05

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, jeg er tværtimod utrolig glad for at få netop det spørgsmål, for det giver mig en god anledning til at sige, at hvad jeg i sin tid mente om og sagde om Baker-Hamilton-rapporten, det mener jeg stadig væk.

Det er jo sådan, at Danmark har den klare opfattelse, at målet i Irak er at kunne overdrage ansvaret for sikkerheden til irakerne. Det var også udgangspunktet for Baker-Hamilton-rapporten. Hvordan den målsætning så kan nås eller skal nås, det kan variere, alt efter hvilken del af Irak man taler om. USA og Danmark opererer i hver vores del af landet, og der er store forskelle på sikkerhedssituationen og på de irakiske sikkerhedsstyrkers kapaciteter i de forskellige regioner i Irak. Det er netop evnen hos de irakiske myndigheder til at varetage ansvaret for sikkerheden, der har betydning for de multinationale styrkers rolle i den enkelte provins.

I Bagdad er sikkerhedssituationen som bekendt særlig alvorlig, og jeg har noteret mig præsident Bushs beslutning om at øge antallet af amerikanske tropper. Og når USA og Irak sammen har valgt at forstærke deres militære tilstedeværelse netop i Bagdad, er det givetvis et udtryk for en nøgtern vurdering af et lokalt behov for det.

I det sydlige Irak er situationen en anden. Overdragelse af sikkerhedsansvaret til irakerne er allerede sket i to ud af fire provinser i syd. Vi venter, at den tredje vil følge snart, og vi håber, at den fjerde og sidste, Basra, vil følge i dette halvår. I takt med det kan vi tilpasse antallet af soldater og karakteren af de opgaver, de varetager.

Villy Søvnald (SF):

Tak for besvarelsen.

Jeg forstår ikke helt, at statsministeren ikke kan se det. Det tror jeg også han kan. Nu tænker